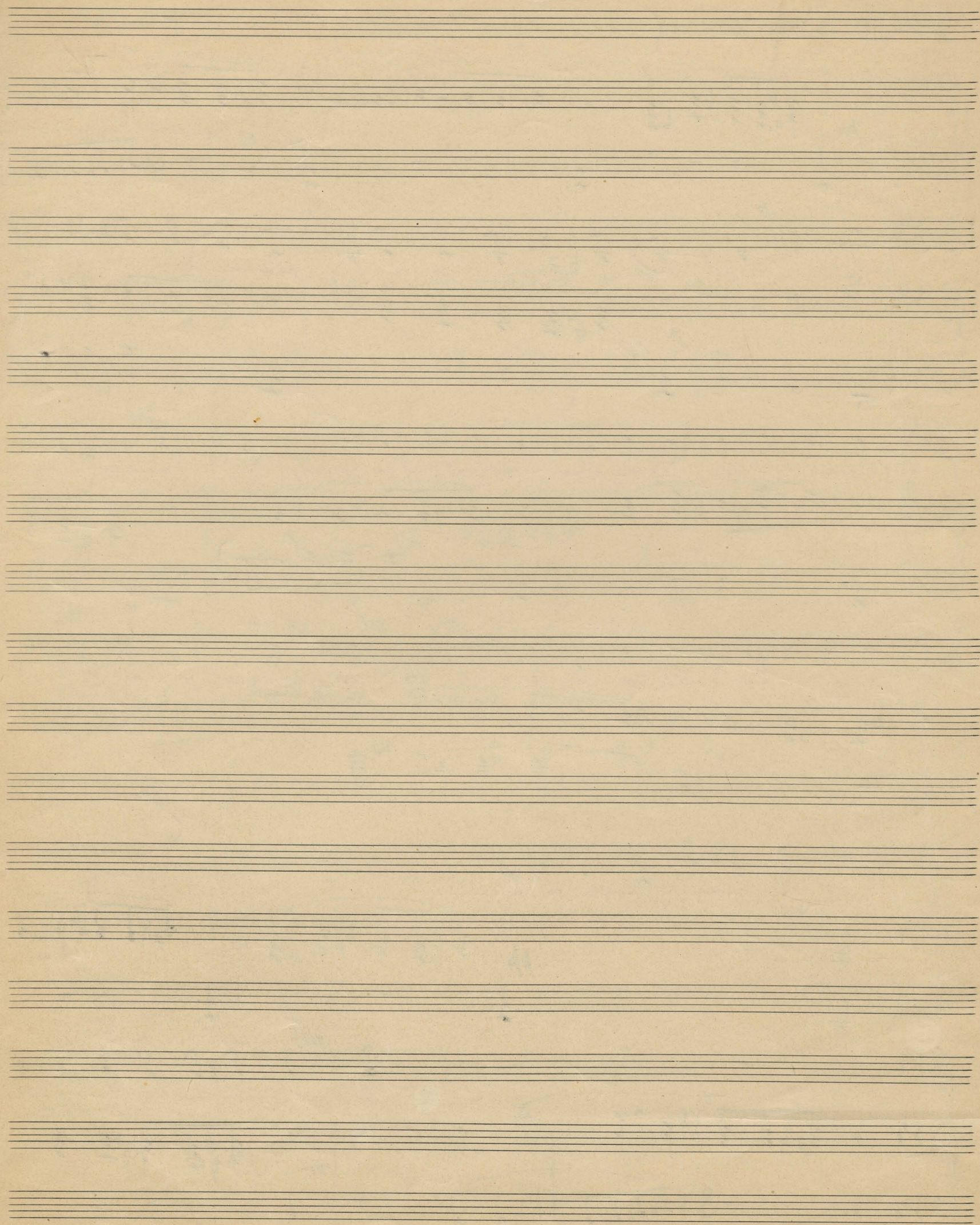

Paradisets timma

Långsamt

(V. von Heidenstam)

Stenbocksköthen
op 42 Nr 1

*När männi-ckorna lo-va vid sommarnattens stjer och
tusen röster lo-va sin fröjd påi gen till grew, då purpras lingen.
rikt av stilla skyas gull, då hägrar para-di-set
än över jordens mull.
Du änz, lät kallen gunga kring*

älvans lätta häls! Du para desets timma, din dagg gjut i vår själ! du

jublar fågelsången kring gryningsljusa sund så klar som första gången

i tidens första stund.

Defur 15/10 1919

